

Atenes ~ 470 aC ~ 399 aC

Filòsof grec. Fill d'un escultor, Sofròniscos, i d'una llevadora, Fenàrete. Va viure en plena època dels sofistes, i per tant en una època de molts canvis polítics.

Com a soldat va participar en les batalles de Potidea, Dèlion i Amfípolis, on salvà la vida d'Alcibiàdes. Va ésser membre de la *bulé* atenesa, on mostrà la seva fermesa en l'oposició a la condemna dels estratèges vençuts a Arginuses, acusats de no honorar com calia els caiguts atenesos.

Va ser un educador que va tenir molts seguidors, alguns dels quals van ser tan coneguts com ell mateix (**Jenofont, Plató**, etc.).

Va estar considerat com una mena de líder social degut a la seva gran influència en el teixit social d'aquella època. Va ser condemnat a mort per la Assemblea Popular Atenienca acusat de no creure en els Deus de la ciutat (ell deia que el culte oficial s'aprofita de la religió i la fa servir per a fins polítics), acusat també de introduir nous Deus (va elevar la consciència al rang de Deu), i de corrompre la joventut (el ensenyar a pensar sempre s' havia considerat un delictes i a mes a mes algun dels seus seguidors va fer un mal us de les seves ensenyances). Va refusar fugir, tot i que el seu deixeble Critó li havia preparat la fuga, i després d'uns diàlegs sobre la mort i el mes enllà, begué serenament la cicuta.

Hi ha una historia sobre Sócrates que diu que un dia Querofonte, amic i admirador de Sócrates, va preguntar al oracle si havia algun home viu que fos mes savi que Sócrates, i va rebre la resposta de que No. Això va fer pensar a Sócrates que ell era el mes savi perquè reconeixia la seva pròpia ignorància

Va crear el mètode denominat introspecció : estudiar-se a si mateix. Lo fonamental es conèixer a nosaltres mateixos. ***Solo sé que no sé nada.***

Va fer servir el nom de filòsof (cercador o amant del saber) en comptes del de sofista (savi) .

El seu mètode d'investigació del coneixement es el diàleg (dia- discuir; logo- paraula),en contraposició al relativisme dels **sofistes** que basaven tota la seves teories en l'intuïció i el monòleg místic-filosòfic (Parmènides, Heràclit, etc.) .Sócrates ensenya i indaga a través del diàleg. Hi ha dues fases del diàleg :

Ironia : Es la fase en la que feia veure al alumne lo poc que aquest sàvia sobre el tema o que estava en un error .

Mayeutica : Es la fase en la que ajudava a donar llum mentalment, investigar la veritat i desenvolupar el coneixement de la veritat.

Sócrates va aplicar el mètode de la inducció al camp de la ètica per descobrir els conceptes universals, morals, de la ètica: be, felicitat, etc. Accepta (al igual que els sofistes) que el plaer es un objectiu del comportament humà, però el matisa, perquè es dona compte que tots els plaers no son iguals y a vegades es te que triar el dolor en comptes del plaer, es a dir però no l'únic o mes important. Diu que es massa simple el que es busqui el plaer sense mes. Diu que hi ha un principi mes bàsic que el plaer, dons hi ha un criteri anterior mes bàsic, que es un criteri racional, per el qual estudiem la circumstancia y triem, jerarquitzem: la virtut (es el fonament del comportament), es la capacitat de triar. Per això a la teoria de Sócrates se l'anomena intel·lectualisme moral. Segons això el mal esta lligat a l'ignorància (un home es dolent perquè ignora que el que fa esta malament). Per això es fa als homes bons mitjançant l'ensenyament.

Home bo = home savi.

La missió de tot això, segons Sócrates, era la felicitat. Això es recull en el seu Intelectualisme Moral , que diu : Lo que cerca el home es la felicitat i ho fa a través del Be, per lo tant si descobreix el Be, serà feliç. Per a Sócrates lo bo del home es l'anima , i per aquesta doctrina no concebia el càstig ja que per que algú actuï be te que anar a l'escola , i el que no practiqui el be es per que no sap, tenint el que peca en contes de anar a la presó, anar a l'escola.

Definició Universal. Per a Sócrates era molt important crear una definició universal per cada cosa. Es a dir, que s'havia de establir un prototip o patró per cada cosa.

Exemple : Segons els sofistes la justícia varia d'una ciutat a altre ciutat, d'una comunitat a altre comunitat. Per Sócrates s'ha de definir el que es la justícia independentment d'on se executi.

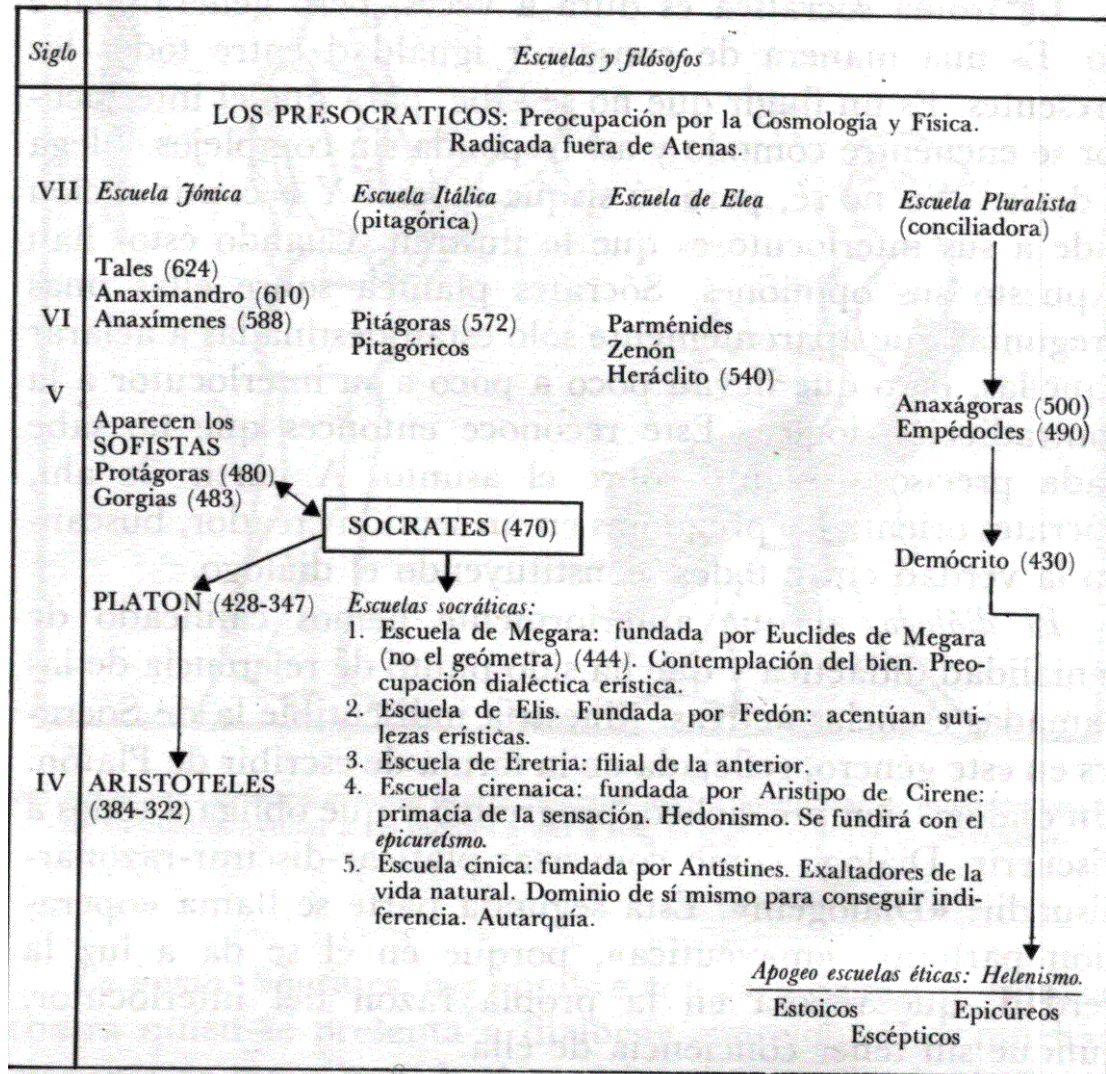
- **El problema socràtic.**

El problema esta en que rebem la seva ensenyança por diverses fonts molt dispars segons els seus seguidors:

- **Jenofont:** Trèiem l'impresió de que a Sòcrates l' interessava formar a homes de be i a bons ciutadans. No l' interessaven las cuestiones lògiques ni metafísiques. Seria com un moralista popular.
- **Diàlegs de Plató:** Seria un metafísic de primera categoria, que no només se ocupa per el comportament diari, sinó que a mes a mes estableix la base de lo que serà la Teoria de la Idees.
- **Afirmacions de Aristótil:** Encara que Sócrates no va deixar de tenir interès por cuestiones teòriques, no es de ell la teoria de las idees, dons es una visió típica del platonisme.

Així dons, trobem que la figura de Sócrates es plena d'interrogants i de interpretacions donat la falta de una obra escrita.

Sócrates y la filosofía griega

Francesc González Sevilla Dimarts, 28 / març / 2000

Curs d'accés a l' universitat >25 anys.

SÓCRATES

4

Curs d'accés a la universitat > 25 anys